

बोलावट- तपाईंमा धेरै छ

खम्बाहरूमा एउटा महत्त्वपूर्ण विषय तपाईंको बोलावट हो। तर हामी इमानदार बनेौं। प्रायःजसो, हामी आफूलाई धेरै सक्षम अनुभव गर्दौं। हामी आफूले सोचेजति फलदायी र सफल किन छैनौं भनी सोच्दछौं। कहिलेकहीं हामी एकलो अनुभव गर्छौं र हामी प्रेम अनुभव गर्दौं र कहिलेकहीं प्रभुको आनन्द पनि हामीबाट निस्केर गएको जस्तो लाग्छ। येशूलाई आफ्ना चेलाहरूले पनि यस्ता लक्षणहरूको सामना गर्नुपर्नेछ भनी थाहा थियो। अनि यूहन्ना 15 अध्यायमा उहाँले तिनीहरूलाई सेवकाइ गर्न पठाउन अघि केही समय लिएर तिनीहरूका बोलावटसँग सम्बन्धित एउटा अति महत्त्वपूर्ण आत्मिक सत्यताको बारेमा तिनीहरूलाई तालीम दिनुहुन्छ। हामी पनि यदि परमेश्वरले हाम्रा लागि राखिदिनुभएका सबै कुरामा हिँड्न चाहन्छौं भने ती कुराहरू बुझ्नु आवश्यक छ। यूहन्ना 15 अध्यायमा उहाँले एउटा बोटको यो चित्र बनाउनुहुन्छ। यो केवल एउटा बोट हो, जहाँ हामी र येशू एकसाथ जोडिन्छौं र उहाँले दुईवटा शब्दहरू प्रयोग गरेर दुईवटा विचारउत्पन्न गर्नुहुन्छ। पहिलो शब्द 'रहनु' हो र दोस्रो शब्द 'छिँवल्नु'(छाँट्नु) हो। यदि हामी परमेश्वरले हाम्रा लागि राखिदिनुभएको सबै कुरामा हिँड्न चाहन्छौं भने हामीले 'उहाँमा रहनु' भनेको के हो त्यो जान्नुपर्छ र हामी उहाँद्वारा छाँटिनु भनेको के हो त्यो जान्नुपर्छ। पहिलो शब्द 'रहनु' वास्तवमा हामी उहाँसित एक छौं भन्ने कुरासँग सम्बन्धित छ। हामी उहाँसँगै छौं। मैले एक दिन एउटा फिल्म हेरिरहेको थिएँ र त्यो हराएको राज्य खोज्ने चार जना मानिसको कथा थियो र तिनीहरू जङ्गलको बाटो हिँड्दैथिए। तिनीहरूसँग एउटा नक्सा थियो। तर तिनीहरू नक्साको बारेमा त्यति निश्चित थिएनन्। तिनीहरूले मनमा यस्तो सोचिरहेका थिए, "यदि हामीले त्यो हराएको राज्य फेला पार्न सक्थौं भने त्यहाँ गाडधन छ, शक्ति त्यहीँ छ। हाम्रो जीवन अर्थपूर्ण हुनेछ र यदि हामीले यो हराएको राज्य फेला पार्न सक्थौं भने हामी धनी हुनेछौं। संसारका सबै आनन्द पाउनेछौं।" अनि जब म त्यो फिल्म हेरिरहेको हुन्छु, तब मनमनै सोच्दछु- धेरै स्त्रीष्टियन अगुवाहरू पनि यस्तै प्रकारको सोचविचार गर्छन्। यदि मैले केवल परमेश्वरको राज्य फेला पार्न सकें भने, यदि कसैले मलाई परमेश्वरको राज्य देखायो भने, म जान्दछु, त्यहाँ मेरो सेवकाइका लागि आवश्यक पर्ने सबै अधिकार र स्रोत-साधनहरूको भण्डार छ। चेलाहरूले येशूलाई यस्तै प्रकारको प्रश्न गरेका थिए। तिनीहरूले भने, "प्रभु, तपाईंको राज्य कहाँ छ? तपाईं त्यो राज्य कहिले स्थापना गर्नुहुनेछ? हामी त्यो कसरी थाहा पाउनेछौं? हामी कसरी यसको हिस्सा बन्न सक्नेछौं?" अनि येशूले लूका 17 अध्यायमा यसरी यसको जवाफ दिनुभयो। उहाँले यो कुरा पद 20 मा भन्नुहुन्छ। येशूले भन्नुभयो, "परमेश्वरको राज्यको आगमन प्राकृतिक रूपमा देख्न सकिने कुरा होइन। न त मानिसहरूले 'हेर यो यहाँ छ' वा 'त्यहाँ छ,' नै भन्नेछन्, किनकि परमेश्वरको राज्य तिमीहरूभित्रै छ।"

'रहनु'- भनेको के हो भन्ने विषयमा यो एउटा अति नै महत्त्वपूर्ण सिद्धान्त हो। रहनु भनेको मैले खोज्नु पर्ने, कतै बस्नुहुने परमेश्वरसित मैले सम्बन्ध राख्नु होइन। तर परमेश्वरको राज्य मभित्र छ। पावलले आफ्ना पत्रहरूमा स्त्रीष्ट ममा हुनुहुन्छ भनी बताए। म ईश्वरीय स्वभावको सहभागी पनि हुँ। स्त्रीष्टलाई मरेकोबाट पुनर्जीवित पार्नुहुने आत्मा ममा बास गर्नुहुन्छ। एक जना मृतकलाई जीवित पार्न कतिसम्म शक्ति चाहिन्छ? त्यो शक्ति तपाईंभित्र छ। वास्तविक कुरा के हो भने, येशूले उहाँका चेलाहरू र हामीलाई यो सिकाइरहनुभएको छ, कि तपाईंभित्र तपाईंले कल्पना गर्न सक्नेभन्दा बढी कुराहरू छन्। तपाईंभित्र धेरै प्रेम छ। तपाईंभित्र धेरै फल छ। तपाईंभित्र धेरै आनन्द छ। तर त्यो प्रयोग गर्नका निम्ति तपाईं उहाँमा रहनुपर्छ साथै छाँटिनु पनि पर्छ।

बोट छाँट्ने वा छिँवल्ने कार्य फल अझ धेरै फलोस् भनेर गरिन्छ। फूलका बोटहरूलाई यसै गरिन्छ। ती काटेर वास्तवमा तपाईं तिनीहरूलाई अझ बढन र फल फलाउनका निम्ति तयार पारिरहनुभएको हुन्छ।

यूहन्ना 15 अध्यायमा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई पठाउन सिकाउनुहुन्छ, जसरी हामी पनि पठाइएका छौं। हाम्रो बोलावटको बारेमा महत्त्वपूर्ण आत्मिक सत्यता यही हो कि वास्तवमा हामीमा धेरै कुराहरू छन् जुन हामीले प्रयोग गर्न सिकनुपर्छ। अनि उहाँले तीनवटा क्षेत्रको कुरा गर्नुहुन्छ। अझ धेरै फलदायी हुने, अझ धेरै सफल हुने, अझ धेरै प्रेम गर्ने, र अझ धेरै आनन्दित हुने। सबैभन्दा पहिले, अझ धेरै फलदायी हुने। तपाईंभित्र धेरै फल छन्। म जान्दछु, तपाईं आफूलाई अनुत्पादक अनुभव गर्दै हुनुहुन्छ। तपाईंले सेवकाइमा जे कुरा जुन हद वा सफलतासाथ हासिल हुने सोच्नुभएको थियो त्यस्तो प्रकारले हासिल गर्न नसकेको अनुभव भइरहेको हुन सक्छ। यूहन्ना 15 अध्यायमा येशू भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले धेरै फल फलाउनेछौं।" अनि तिमीहरूले धेरै फल फलायौं भने पिताको महिमा हुनेछ। तर तपाईं भन्नुहुन्छ, "तर किन म यसमा असफल भएको जस्तो लाग्छ?" वा कम्तिमा पनि, "मलाई किन सामान्य जस्तो लाग्छ?" यसको उत्तर 'रहनु' र 'छाँटिनु' मा छ। किनकि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई शिक्षा दिंदै भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले धेरै फल फलाउनेछौं, तर रहनु भनेको यस्तो हो।" तपाईंले माग्नुपर्छ। तपाईंले माग्नुपर्छ र त्यो तपाईंलाई दिइनेछ। जब उहाँले माग भन्नुहुन्छ तब उहाँले 'प्रार्थना गर' भन्नुभएको होइन। मलाई लाग्छ, उहाँले साझेदारीको तस्वीर दिइरहनुभएको छ। येशू भन्नुहुन्छ, "सुन, हामी सेवकाइमा सँगसँगै साझेदार हौं। जब तिमी माग्छौ, हामी त्यसका निमित्त मिलेर सँगै काम गर्छौं।" कहिलेकहीं जब हामी सेवकाइमा हुन्छौं, तब येशू हाम्रा साझेदार नबनेर बरु उहाँले हामीलाई जिम्मेवारी सुम्पनुभएको जस्तो लाग्छ। येशूले कहिल्यै पनि जिम्मेवारी सुम्पनुहुन्न। उहाँ सँगसँगै जोडिनुहुन्छ। नयाँ करारमा चेलाहरूसँग यसको ठूलो उदाहरण छ जब त्यहाँ हजारौं मानिसलाई खुवाउन परेको थियो। येशूले चेलाहरूलाई हेर्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "तिमीहरूले नै तिनीहरूलाई खुवाओ।" तिनीहरूको पहिलो प्रतिक्रिया त्यस कुरालाई जिम्मेवारी सुम्पिएको रूपमा हेर्नु हो। अनि तिनीहरूले आफ्नो क्षमता हेर्छन् र भन्छन्, "हामीले यो गर्न सक्दैनौं। हामीसँग पुगदो पैसा छैन। हामीसँग पुगदो स्रोतसाधन छैन। यसका लागि एक महिनाको ज्याला चाहिन्छ।" तिनीहरू आफ्नो सेवकाइ र आफ्नो क्षमतालाई गोलो घेराजस्तै हेरिरहेका छन्। अनि तिनीहरूसँग थोरै मात्र छ। त्यहाँ एउटा सीमा छ। जब तपाईं केही दिनुहुन्छ, तपाईंसँग कम हुन्छ।

येशू तिनीहरूले आफैलाई उहाँसित साझेदारको रूपमा हेरून् भन्ने चाहनुहुन्छ। 'रहनु।' यसमा हामी एकसाथ छौं। बाइबलले भन्छ, परमेश्वरको राज्य हामीभित्र भएकोले हामीसित भएका संसाधनहरू टुक्रा-टुक्रा भएर गुम्दै जाने प्रकारको सीमित छैनन्। तर यो धेरै प्रकारले हाम्रो निमित्त प्रशस्त मात्रामा भरिएर पोखिने, पोखिरहने कचौरा हो, किनकि परमेश्वरले हामीलाई चाहिने सबैथोक दिनुहुन्छ। 2 कोरिन्थी 9:8 मा यसो भनिएको छ, "परमेश्वरले तिमीहरूलाई हरेक आशिष् प्रशस्त मात्रामा दिन सक्नुहुन्छ, ताकि तिमीहरूसित सधैं नै हरेक कुरा प्रशस्त होस् र हरेक असल कामका निमित्त तिमीहरूले प्रशस्त मात्रामा दिन सक।" साझेदारी भनेको यही नै हो। तर तपाईं जान्नुहुन्छ, तपाईंभित्र भएको फल प्रयोग गर्न, ख्रीष्ट तपाईंमा हुनुभएको कारण तपाईंसँग अघिबाटै भएको सफलताको अझ ठूलो क्षमता प्रयोग गर्न तपाईंले आफैमा भर पर्न छाड्नुपर्छ (छाँटिनुपर्छ)।

जब तपाईं आफैलाई यो कार्य पूरा गर्ने क्षमता चाहिएको व्यक्तिको रूपमा हेर्नुहुन्छ, तब आफैलाई धेरै कम फलदायी पाउनुहुनेछ। येशूले यूहन्ना 15 अध्यायमा भन्नुभयो, "मबाट अलग रहेर तिमीहरू केही गर्न सक्दैनौं।" विश्वासको कुरा गर्दा पनि आत्मनिर्भरतालाई छाँट्नु आवश्यक छ, किनकि बाइबलले हामीलाई हाम्रो विश्वास सुरु गर्नुहुने र पूरा गर्नुहुनेलाई हेर्नु भन्दछ। तपाईंभित्र अझ धेरै फल र सफलता छ, तर तपाईंले येशूसँग साझेदारी गरेर अनि आत्मनिर्भरता हटाएर यसलाई प्रयोग गर्नुपर्दछ। त्यो कथाको अन्त्यमा यसको उत्कृष्ट

उदाहरण छ, किनकि त्यो कथाको अन्त्यमा, त्यहाँ भोजन उब्रिएको छ। बाइबलले बताउँछ, चेलाहरूले डालाहरू लिएर उब्रिएको 12 डाला खानेकुराहरू बटुले।

मलाई लाग्छ, ती खानेकुराहरू बटुल्दै गर्दा चेलाहरूको आफ्नो मनमा यस्तो सोचिरहेका थिए, "वाह, यो आश्चर्यकर्म हुँदै गर्दा हामी त्यहीं थियौं र पनि हामीलाई यो थाहा भएन।"

मित्र, के म तपाईं बताउन सक्छु? कुनै आश्चर्यकर्म हुँदै गर्दा तपाईं त्यहीं हुनुभए पनि तपाईंलाई त्यो थाहा नहुन सक्छ, किनकि तपाईंले आफैलाई तपाईंद्वारा सक्रिय हुनुहुने प्रभुको साझेदारीमा बाँधिएको देख्नुहुन्न र प्रभुले तपाईंका निमित्त राखिदिनुभएको अझ ठूलो सफलताको स्थानमा पुग्न तपाईंले त्यो आत्मनिर्भरतालाई हटाउनु पर्छ। यूहन्ना 15 अध्यायमा येशूले अझ अरु कुराहरू भन्नुहुन्छ, किनकि उहाँका चेलाहरूले तिनीहरूमा धेरै प्रेम उपलब्ध छ भनी बुझ्नु भन्ने उहाँ चाहनुहुन्छ।

चेलाहरूले कहिलेकहीं आफैलाई अति कठिन अवस्थामा पाउँछन्। तिनीहरूले धर्मगुरुहरू र अरु प्रशासनहरूबाट मात्र सतावटको सामना गरेनन्, तर चर्चभित्रबाटै पनि सतावटको सामना गर्छन्। अनि सेवकाइ अगुवाको रूपमा धेरै पटक तपाईं आफैलाई सतावट र कठिनाइमा, एकलोपनमा, प्रेम नपाएको र प्रेम पाउन नसक्ने अवस्थामा भएको अनुभव गर्नुहुन्छ। वास्तवमा त्यहाँ एक शब्द छ जसलाई 'दया गरेर थाक्नु' भनिन्छ। जब तपाईं मानिसहरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र अझै तिनीहरूलाई प्रेम गरिरहनुहुन्छ र तपाईं त्यसको बदलीमा केही फिर्ता पाउनुहुन्न। मानिस कृतज्ञ हुँदैनन्, तिनीहरू परिवर्तन हुँदैनन्। केही समयपछि तपाईं रोकिनुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "मसँग तपाईंहरूलाई दिन अरु केही छैन। मसँग अब तिमीलाई दिन अझ बढी प्रेम छैन।" तपाईं दया गर्दागर्दा थाक्नुहुन्छ।

तर येशूले यूहन्ना 15 अध्यायमा भन्नुहुन्छ, "मैले तिमीहरूलाई जसरी प्रेम गर्ने, तिमीहरूमा पनि त्यति नै धेरै प्रेम छ, उहाँको प्रेममा पूर्ण रूपमा सामेल हुने क्षमता तिमीहरूभित्र छ, तर त्यस्तो हुनका लागि तपाईं 'रहनु' पर्छ।" यूहन्ना 15 अध्यायमा यो कसरी हुन्छ भनेर उहाँले हामीलाई बताउँछन्। उहाँ भन्नुहुन्छ, "यदि तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्‍यो भने मेरो प्रेमलाई पूर्ण रूपमा अनुभव गर्नेछौं।" अब त्यो अनौठो लाग्छ, किनकि आज्ञाहरू प्रेमसँग जोडिएको जस्तो लाग्दैन। तर येशूले मेरा[उहाँका] आज्ञाहरूबारे कुरा गरिरहनुभएको छ। धर्मगुरुहरू उनीकहाँ बारम्बार आउने गर्थे र प्रश्न गर्थे, "सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण आज्ञाहरू के-के हुन्?" पुरानो करारमा 613 नियमहरू थिए, ती व्याख्या गर्न हजारौं अरु नियमहरू थिए। अनि येशूले धर्मगुरुहरूलाई जवाफ दिनुभयो र भन्नुभयो, "दुईवटा। यी दुईवटा।"

उहाँले पुरानो करारको व्यवस्थालाई कम गर्नुभएन। उहाँले ती दुईवटा सारांश निकाल्नुभयो। परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र अरुलाई प्रेम गर्नु। जब येशूले चेलाहरूलाई र हामीलाई शिक्षा दिनुहुन्छ, तपाईंमा अझ धेरै प्रेम हुन्छ। यदि तिमीहरूले मेरा आज्ञाहरू पालन गर्‍यो भने तिमीहरू त्यो प्रेम प्राप्त गर्नेछौं।

उहाँ भन्नुहुन्छ कि यी आज्ञाहरू भनेको परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र अरुलाई प्रेम गर्नु हो।

यसलाई तपाईंको विश्वास र सेवकाइको हिस्सा मात्र नबनाउनुहोस्। त्यो मुख्य कुरा बनोस्। तपाईंको सम्पूर्ण विश्वास र सेवकाइका लागि त्यो तपाईंको पहिचान बनोस्। त्यसै कारणले येशूको मृत्यु र पुनरुत्थानपछि अनि पत्रुसले उहाँलाई इन्कार गरेपछि पनि येशूले पत्रुसलाई सेवामा पुनर्स्थापित गर्नुहुन्छ। उहाँले पत्रुसलाई भेट्नुहुँदा, "तिमी कतिवटा चर्च स्थापना गर्नेछौं? तिमी कति पैसा दिनेछौं? तिमी कतिसम्म बलिदान गर्नेछौं?" भनी सोध्नुहुन्छ। उहाँले पत्रुसलाई सोध्नुहुन्छ, "के तिमी मलाई प्रेम गर्छौं?"

"के तिमी मेरा भेडाहरूलाई चराउनेछौं?"

विभिन्न भाषा(शब्द)हरू प्रयोग गर्दै, येशूले केवल ती दुईवटा आदेश दोहोर्याउनुहुन्छ।

परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र अरुलाई प्रेम गर्नु।

अनि जब यसले तपाईंको पहिचान र तपाईंको सेवकाइलाई परिभाषित गर्दछ, तब तपाईं आफैमा पहिले नै रहेको प्रेमको स्रोत खोलिरहनुभएको हुन्छ। तर त्यो गर्नाका लागि तपाईंले धर्मलाई छाँट्नुपर्छ।

यसबारे विचार गर्नुहोस्। एकातिर फरिसीहरू अहिलेसम्म कै जानिएका सबैभन्दा महान् ख्रीष्टियन अगुवाहरू जस्ता देखिन्थे। तिनीहरू आफ्ना खेतको उब्जनीलगायत सबै कुराका पूरै दशांश दिन्थे। तिनीहरूले धर्मशास्त्रको वचन कण्ठ गर्थे। तिनीहरूले अरु कसैले भन्दा बढी प्रार्थना गर्थे। बाइबलले भन्छ, तिनीहरू एक जना व्यक्तिलाई आफ्नो विश्वासमा ल्याउन समुद्र पार गरेर जान्थे। हामीमध्ये धेरै जना कसैलाई विश्वासमा ल्याउन बाटोपारि समेत जाँदैनौं। त्यसैले एकातिर, तपाईं फरिसीहरूलाई हेर्नुहुन्छ र भन्नुहुन्छ, "तिनीहरू एक ख्रीष्टियन र ख्रीष्टियनको वास्तविक आदर्श नमुना हुन्।"

तर येशूले भन्नुभयो, "त्यसो होइन, पटकै होइन।"

किनकि तिनीहरूको भित्र हृदयमा परमेश्वर र अरुप्रति कुनै प्रेम छैन।

तपाईंमा धेरै नै प्रेम छ। अनि तपाईंसँग दिनका निमित्त प्रेम छैन जस्तो लाग्न सक्छ। तपाईंलाई आफू प्रेमयोग्य नभएको जस्तो लाग्न सक्छ। अनि येशूले तपाईंलाई यो प्रतिज्ञा दिनुहुन्छ। 'तिमीहरू पूर्ण रूपमा मेरो प्रेम रहन सक्छौं, तर तिमीहरूले 'म येशूलाई प्रेम गर्छु र म मानिसहरूलाई प्रेम गर्छु' भन्ने आफ्नो जीवनको परिभाषा र आफ्नो पहिचानमा रहेर सुरु गर्नुपर्दछ। तपाईंलाई आफ्नो पहिचान प्रमाणित गर्न विभिन्न कामहरू गर्न बाध्य पार्ने कुनै पनि धर्मलाई छाँट्नुपर्छ। तब तपाईं आफूभित्र रहेको प्रेम पत्ता लगाउन थाल्नुहुन्छ। येशूले अझै सबै कुरा भनिसक्नुभएको छैन, किनकि उहाँ चेलाहरूले तिनीहरूमा अझ धेरै आनन्द पनि छ भन्ने कुरा जान्नु भन्ने चाहनुहुन्छ। चेलाहरूले वास्तविक कठिनाइहरूको सामना गर्नुपर्नेछ भनेर येशूले बुझ्नुभयो। सेवकाइका निमित्त हामीले उहाँको बोलावटलाई स्वीकार गर्दा हामीले कठिनाइको सामना गर्नुपर्नेछ भनी उहाँले जान्नुहुन्थ्यो। त्यहाँ प्रश्नहरू हुनेछन्, त्यहाँ भ्रम हुनेछ, कहिलेकहीं शारीरिक सतावट हुनेछ।

अनि जब त्यस्तो हुन्छ, धेरैचोटि ती कठिनाइहरूले हाम्रो आनन्द खोस्न सक्छ।

जब हाम्रो आनन्दबाट लुटिन्छ, हामी पनि कमजोर अनुभव गर्छौं, किनकि बाइबलले भन्छ, "परमप्रभुको आनन्द मेरो बल हो।" यदि तपाईंसँग त्यो आनन्द छैन भने तपाईंसँग त्यो बल हुँदैन र तपाईं कमजोर अनुभव गर्नुहुन्छ। अझै पनि तपाईं धर्मशास्त्रमा ठूलो आनन्द र ठूलो बलका उदाहरणहरू, अनि ती कसरी सँगसँगै हुन्छन् भनी देख्नुहुन्छ। तपाईं सेवकाइको यस्तो स्थानमा भएको कल्पना गर्नुहोस् जहाँ तपाईंले यस्तो खतरनाक परिस्थितिको सामना गर्दै हुनुहुन्छ कि तपाईंको ज्यान नै जोखिममा छ र पनि तपाईंसँग आनन्द छ र तपाईं साँच्चै त्यो क्षणमा पनि परमेश्वरको आराधना गर्न सक्नुहुन्छ, जस्तै पावल र सिलासले जेलको कोठरीमा हुँदा गरेका थिए। उनीहरूले त्यो आनन्द कहाँ पाए? उनीहरूले त्यो बल कहाँ पाए?

तपाईं आफू यस्तो स्थितिमा भएको कल्पना गर्नुहोस् जहाँ आर्थिक संकष्ट छ र तपाईंसँग केही छैन र तपाईं धेरै गरिब हुनुभएको अनुभव गर्नुहुन्छ।

तापनि दुई पैसा चढाउने त्यस विधवाइँ तपाईंमा आफूसँग भएको अन्तिम पैसा भेटीको रूपमा परमेश्वरलाई चढाउने आनन्द र बल छ। त्यस विधवाले त्यस्तो खुसी, आनन्द र उदारतापूर्वक आफ्नो अन्तिम पैसा परमेश्वरलाई चढाउने आनन्द र बल कहाँ पाएकी थिइन्?

सेवकाइमा यस्तो अवस्थामा भएको कल्पना गर्नुहोस् जहाँ तपाईंसँग भेदभाव गरिन्छ अनि त्यहाँ कानून र नियमहरू छन् जसले तपाईंलाई आफ्नो विश्वासअनुसार जिउनबाट रोक्दछ। तापनि तपाईंसँग खुल्लमखुल्ला त्यसको विरुद्ध खडा हुने आनन्द र बल छ, जस्तो सरकारले परमेश्वरको आराधना गर्न नपाइने उर्दी जारी गर्दा दानिएल त्यसको विरुद्ध खडा भएका थिए। दानिएल आफ्नो कोठामा गए र सबैले देख्न सक्नु भनी

तिनले इयालहरू खोले र परमेश्वरसँग प्रार्थना गरे अनि परमेश्वरको आराधना गरे। तिनले पर्दाहरू किन लगाएनन्? मेरो विचारमा, दानिएलसँग यस्तो आनन्द र बल थियो, कि उनले यसो भन्न सके, "म यस्तै छु। म यसरी नै जिउनेछु। यसरी म आफ्ना परमेश्वरको सेवा र सम्मान गर्नेछु।" उनीहरूले यस्तो आनन्द कहाँ पाए?

येशूले यूहन्ना 15 अध्यायमा चेलाहरूलाई तिमीहरू रहनुपर्छ र छाँटिनुपर्छ भनी सिकाउनुहुन्छ। उनले यस अध्यायको पछिल्लो भागमा एउटा वाक्यांश प्रयोग गर्नुहुन्छ, जहाँ उहाँ भन्नुहुन्छ, "म चाहन्छु, मेरो आनन्द तिमीहरूमा रहोस्।" उहाँले तपाईंमा तपाईंले सोच्नुभएको भन्दा धेरै आनन्द छ भनी जोड दिँदै हुनुहुन्छ, तर यो तपाईंमा रहनुपर्छ किनकि आज, अर्को महिना, यस जीवनका परिस्थितिहरूको कठिनाइहरूले हाम्रो आनन्द हामीबाट खोसेर लैजान सक्छ भनी येशूले जान्नुहुन्थ्यो। हामी यस क्षणमा मात्र जिइरहेका छौं भन्ने बुझाइलाई पनि हामीले छाँट्नुपर्छ। येशू आफैले हामीमा पहिलेबाटै भएको आनन्द कसरी प्राप्त गर्ने भन्ने कुराको एउटा असल उदाहरण दिनुहुन्छ। तपाईंहरूमध्ये कतिले साँच्चै निराश अनुभव गरिरहनुभएको हुन सक्छ र तपाईंको टाउकोमा कालो बादल छाएको होला। येशूको नमुनाले हामीलाई त्यो आनन्द कसरी प्राप्त गर्ने भन्नेबारे धेरै महत्वपूर्ण आत्मिक ज्ञान दिँदछ। हिब्रूहरूको पुस्तकले भनेको छ, कि जब येशूमा क्रूसमा टाँगिन लाग्नुभएको थियो, त्यस बेला उहाँको अगाडि राखिएको आनन्दका लागि उहाँ क्रूसतिर जान सक्नुभयो। येशूसँग आनन्द थियो, उहाँसँग शक्ति थियो, उहाँ क्रूसमा टाँगिन हिचकिचाउनुभएन, जुन हामीमध्ये कसैले पनि कल्पना गर्न नसक्ने सबैभन्दा कठिन कुरा हुनेथियो। तापनि उहाँको अगाडि राखिएको आनन्दका कारण, उहाँले आफूलाई सम्हालेर राख्न सक्नुभयो। उहाँको अगाडि राखिएको आनन्द- यसको अर्थ के हो? येशूले क्रूसभन्दा अझै उता सोचिरहनुभएको थियो। उहाँले पुनरुत्थान र स्वर्गारोहणको बारेमा सोच्दैहुनुहुन्थ्यो। उहाँले त्यो अर्को अन्तिम युगको बारेमा सोच्दैहुनुहुन्थ्यो, जहाँ कुनै पीडा, कुनै दुःख हुनेछैन। येशूको अगाडि राखिएको आनन्द यो थियो कि उहाँले तपाईं र तपाईंको सहरका मानिसहरूको बारेमा सोच्दैहुनुहुन्थ्यो। जब उहाँले भविष्यको युगको बारेमा सोच्नुहुन्छ, त्यहाँ आनन्द र शक्ति हुन्छ, यसरी उहाँ क्रूसमा जान सक्नुहुन्छ र डगमगाउनुहुन्न। हाम्रा लागि यो एउटा आत्मिक सिद्धान्त(शिक्षा) हो।

हामीले संसारसँग मग्न हुने कुरालाई पनि छाँट्नु पर्छ।

जब हामी अर्को संसारमा- नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वीमा हाम्रो नजर लगाउँछौं, जब हामी येशू फेरि आउँदै हुनुहुन्छ भन्ने चेतनाका साथ जिइरहेका हुन्छौं, जब हामी उहाँसित हाम्रो निमित्त अनन्तता छ भनी जान्दछौं, त्यही नै हामीभित्र भएको प्रभुको आनन्द हो, त्यसको जरा यति गहिरो गाडिएको छ कि आजको परिस्थितिहरूले हामीबाट त्यो आनन्द खोसेर लैजान सक्दैन।

उहाँ भन्नुहुन्छ, "यदि तिमीहरू ममा रह्यौं भने, यदि तिमीहरू आज र यस युगसँग धेरै मग्न हुनबाट बच्यौं भने मेरो आनन्द तिमीहरूमा रहनेछ।" के तपाईंलाई कहिल्यै तपाईं यस संसारका निमित्त योग्य हुनुहुन्न जस्तो अनुभव हुन्छ? के तपाईंलाई कहिल्यै तपाईं यहाँको होइन, यहाँ जे भइरहेको छ त्यससित तपाईंको कुनै सरोकार छैन, तपाईं यहाँको निमित्त योग्य हुनुहुन्न जस्तो लाग्छ? तपाईंलाई किन त्यस्तो लाग्छ के तपाईंलाई थाहा छ? किनकि तपाईं यस संसारका निमित्त सुहाउँदो (योग्य) हुनुहुन्न। तपाईं यस युगका निमित्त उपयुक्त हुनुहुन्न। तपाईं अर्को संसार र अर्को युगका लागि बनाइनुभएको थियो, जब तपाईं नयाँ करारको चर्च र यसका अगुवाहरूलाई हेर्नुहुन्छ र उनीहरूले भोगेका कठिनाइहरू तपाईं बुझ्नुहुन्छ र आफैलाई प्रश्न गर्नुहुन्छ, "उनीहरूमा यस्तो आनन्द कसरी हुन सक्छ? त्यस्तो कठिनाइमा पनि पावल र सिलासले जेलखानका कोठामा कसरी आराधना गर्न सके?"

किनकि नयाँ करारअनुसार तिनीहरूले हरेक दिन उत्सुकतासाथ आफ्ना मुक्तिदाताको दोस्रो आगमनको बाटो हेर्ने। हरेक दिन हेर्ने। यो दिन र यो हसामा उठाइनु सजिलो छ।

येशू भन्नुहुन्छ कि तिमीहरूमा अझ धेरै आनन्द छ। तर तपाईंलाई थाहा छ?

यदि तपाईं आफ्नो वरपरका परिस्थितिहरूमा आनन्द खोज्नुभयो भने त्यो आनन्द तपाईंमा नहुन सक्छ।

तर यदि तपाईंले अर्को युग छ भनी जान्नुभयो भने, उहाँको अगाडि राखिएको आनन्दका लागि, उहाँ क्रूसमा जान विचलित हुनुभएन। त्यहाँ अर्को समय छ, अर्को राज्य छ। तपाईं आफ्ना मुक्तिदाताको पुनरागमनको उत्सुकतापूर्वक प्रतीक्षा गर्नुहुन्छ र त्यस युगको कारण परिश्रमसाथ सेवा गर्नुहुन्छ। तपाईंसँग पहिलेबाटै भएको एउटा आनन्द छ जुन तपाईंले प्राप्त गर्नुहुनेछ, जुन बढेर जानेछ। यूहन्ना 15 अध्यायमा येशूले अगुवाहरूको बारेमा सिकाउनुभएको साँच्चै एउटा शिक्षा हो, किनकि उहाँले चेलाहरूलाई बाहिर पठाउँदैहुनुहुन्थ्यो र तिनीहरूका निमित्त यस्तै समयहरू हुनेछन् जुन बेला तिनीहरूले आफूहरू धेरै फलदायी नभएको जस्तो अनुभव गर्ने परीक्षमा पर्नेछन्, तिनीहरू दया गर्न थकित हुनेछन् र तिनीहरूले आफूसँग भएका सबै थोक गुमेर गएको अनुभव गर्नेछन् भनी उहाँले जान्नुहुन्थ्यो। त्यहाँ धेरै प्रेम हुनेछैन वा तिनीहरूले कुनै आनन्द नभएको अनुभव गर्नेछन्। अनि उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई हेरेर भन्नुहुन्छ, "हामी एउटै बिरुवा हौं।"

तपाईंभित्र अझ धेरै सफलता छ। तपाईंभित्र अझ धेरै प्रेम छ। तपाईंमा परमेश्वरको राज्य भएकोले अझ धेरै आनन्द छ।"